

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK - 6.00 + Mikulić Mirjana, Stjepan i Marija

UTORAK - sv. Lucija -6.00 + Magić Marija, Stjepan i obitelj

SRIJEDA - 6.00 + Skupnjak Dragutin god. (Ludbreška)

ČETVRTAK – 6.00 + Horvat Agata i Stjepan

PETAK – 6.00 + Rog Josip i obitelj Mraz

SUBOTA - 17.00 - skupna sv. misa - popis na oglasnoj ploči

NEDJELJA – 4. DOŠAŠĆA

6.00 + Zornica - župna

9.30 + Majcen Gabrijel

11.00 + Novosel Dražen i Franjo

ŽUPNE AKTIVNOSTI:

Župni vjeronauk: prvopričesnici – petak u 14.30

Dječji zbor – srijeda u 19:00, prema dogovoru

DOŠAŠĆE - To je vrijeme kada svako srce dršće nekim djetinjim veseljem u očekivanju skorih božićnih radosti. To je vrijeme kada se na naše duše spušta mir, kada ljudi sve jasnije osjećaju blizinu Božanstva koje je dolazi na ovaj svijet da bi sebi privuklo svako srce. Sve u Došašću kao da šapuće o Njegovu dolasku. I polumrak onih dragih zornica, i adventske pjesme i ono treperavo blistanje svijetla u polutamnim oltarima. U sve tom kao da iskri duboka čežnja dugih vjekova prije Krista za onim Obećanim, koji je imao doći, kao da govori blažena slutnja da dan Njegova pohoda nije daleko. Mi kršćani tada se sjećamo da je on već tu i da smo mi sretni baštinici drevnih obećanja. I mir i sreća sjeda tada na naše duše - sreća djece Božje. U Došašću Crkva ima pred očima dvostruki dolazak Spasiteljev - onaj dolazak njegov koji se zbio u vremenu i dolazak na koncu vremena, kada će doći kao sudac živih i mrtvih. U Došašću nam je dano da iskusimo svu čežnju starozavjetnih vjernika za Spasiteljem, za obećanim Mesijom, ali nam je također dano da iskusimo ljepotu blagoslova koji je na nas došao po Spasitelju. Kroz cijelo Došašće provlači se tiha radost nadanja. (V.V.)

Urednici: Marko Domiter, Sanja Vuščić; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.
prosinac, 2011. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina IV.

broj 3 (159)

11. prosinca 2011.

3. NEDJELJA DOŠAŠĆA

Psalam – Marijin hvalospjev

Duša moja kliče u Bogu mojemu!

Veliča duša moja Gospodina,
klikće duh moj
u Bogu mome Spasitelju,
što pogleda na neznatnost
službenice svoje,
odsad će me evo
svi naraštaji zvati blaženom.
Jer velika mi djela učini Svesilni,
sveto je ime njegovo!

Od koljena do koljena dobrota je njegova
nad onima što se njega boje.

Iskaza snagu mišice svoje,
rasprši oholice umišljene,
silne zbaci s prijestolja,
a uzvisi neznatne.

Gladne napuni dobrima,
a bogate otpusti prazne.
Prihvati Izraela, slugu svoga,
kako obeća ocima našim.
Spomenuti se dobrote svoje
prema Abrahamu

i potomstvu njegovu dovijeka.

Ulazna pjesma

Radujte se
u Gospodinu
uvijek!
Ponaljam:
radujte se!
Gospodin
je blizu!

KUTAK ZA DUHOVNI TRENUTAK

Draga braćo i sestre!

Evandjelje današnje nedjelje poziva nas na radost, na veselje: ta približilo se vrijeme spasenja. Osim ove radosti ono nas poziva i na ozbiljno razmišljanje. Jedan mislilac reče da je lakše podnijeti mnoštvo lažnih pohvala, nego samo jedan ukor. I svi mi znamo da je to tako. Kako nam samo gode tuđe pohvale, možda i neistinite, ali ako nam netko uputi kakovu kritiku, to jako teško prihvaćamo. Već smo se prošle nedjelje susreli s jednim velikim Božjim glasnikom koji cijelom svijetu pomalo upućuje kritiku, sve poziva na obraćenje. Pojava Ivana Krstitelja je u ono doba unijela među narod bezbrojna pitanja bez odgovora. Mnogi su se pitali, nije li Ivan taj obećani Mesija, kojeg su proroci tokom čitavog Starog Zavjeta navješćali? No Ivan odlučno od sebe odbija takvu pomisao. Pred narodom razvija svitak Izaijina proroštva, u kojem se govori da je on samo glas Mesije, a tek za njim da dolazi onaj pravi.

Koju nam pouku donosi današnja Božja riječ? Ona nas poziva na da i svi mi budemo svjedoci, svjedoci Svjetla, svjedoci Isusa Krista Mesije. I to ne samo u ovo predbožićno vrijeme, već svaki dan. Nisu za svjedočenje Isusa Krista zaduženi samo svećenici, časne sestre i vjeroučitelji, već i svi vi koji sebe s pravom nazivate vjernicima. Svi mi zajedno moramo biti poput Ivana Krstitelja glas Isusov. Svi mu moramo pripravljati put, omogućiti njegov dolazak. Da on preko nas i po nama progovori ovom današnjem svijetu. Da preko nas poučava, opominje, pridiže, liječi, ozdravlja, da svima pokazuje put k Ocu... Od njegova dolaska prošlo je već punih dvadeset stoljeća, no i danas bismo mogli čuti isti Ivanov glas: "Među vama stoji koga vi ne poznajete!" To je nažalost točno. Isusa još svi mi slabo poznajemo - ili ga ne želimo upoznati. A on je tu među nama. Ovog ćemo se Božića s radošću ponovo sjećati njegova dolaska. Svi naši putevi vodit će nas do njegovog Betlehema, a onda od Betlehema do Kalvarije. I to je jedini put: i njegov ali i naš.

Život ne završava na Kalvariji. Ni Isusovoj, ni našoj. Čovjekova je konačnica u uskrsnuću i novom životu. I za tu konačnicu isplati se ovdje živjeti. Premda je koji puta to življenje mučno i teško. Ali to je jedini put koji vodi u novi život. Ovog Božića, kad budemo prolazili pokraj njegovih jaslca, zaustavimo se malo. Možda ćemo opet čuti posve jasan glas: "Ja sam se zato rodio i došao na svijet jer te volim!" On nas sigurno voli. A volimo li mi Njega?

Josip Hadrović, župnik

GLAS DJECE – BISKUP JE...

Ozbiljnih i tmurnih tema ima napretek, pa je dobro s vremena na vrijeme od toga predahnuti i opustiti se. Stoga vam bitno.net donosi ove duhovite bisere iz dječjih usta, nastale u odgojnoj skupini DV „Radost“ u Dubrovniku. Marne tete su ih zabilježile, a mi ih objavljujemo zahvaljujući susretljivosti dubrovačkog biskupa mons. Mate Uzinića. Počujmo dakle kako dubrovački mališani odgovaraju na pitanje tko je biskup i što on radi:

Šimun (3,5 god): Radi u garaži i pere aute.

Karla (5,5 god): Znam ko je Papa, u njega sam bila a ko je biskup ne znam.

Ivor (6 god): Ima u nindža kornjačama neki što se zove biskup. Ja sam samo za toga čuo.

Mihaela (6 god): On vodi misu, ima crvenu kapicu na glavi.

Magdalena (6 god): On je svećenik, malo glavniji od drugih, ko neki šef. Živi u crkvi, u gradu.

Ivana (6 god): On je, rekla mi je baba, došo iz Splita.

Mihael (6 god): Onda i on navija za Hajduka.

Lovro (5 god): On ti je obučen u bijelu, a nekad u crnu robu. Nekad je strog, a nekad nije, možda ima očale, a možda i nema. Ma, ne bi ti znao što radi, radi sigurno nešto da dobije plaću.

Marino (5,5 god): On je važan, ima puno posla i kuhaju mu sluge. Ne može bit ko sveti Vlaho jer sveti Vlaho je svet, a sveti biskup... nikad čuo!

Sara (4, 5 god): Vidjela sam ga na televiziji, a zapravo nisam. On radi u crkvi, govori, pjeva i reče da se rukujemo sa onima do nas i iza nas, a može i onima pred nama.

Nika (5 god): Moja mama pjeva u crkvi u Zboru. Biskup im govori kako treba pjevat, u stvari časna ih uči, a njoj je biskup reko kako treba.

Ela (3,2 god): Ne znam, pitaj mamu, a možeš i tatu. (<http://bitno.hr>)

Crkva proživljava dvostruku perspektivu gledajući na slavni dolazak Sina Božjega kada bude došao suditi žive i mrtve. To je posve ljudski, jer vjera postaje tijelom i srcem. Čovjek živi dok se nada. Iščekivanje je dimenzija koja prolazi cijelim našim osobnim obiteljskim i društvenim životom. Ono je nazočno u bezbrojnim situacijama, od onih najmanjih pa do onih najvažnijih, koje nas duboko pogađaju. Po tom se iščekivanju čovjek prepoznaje. Naš moralni i duhovni stas mjeri se po onomu što iščekujemo, po onomu u što se nadamo. Svako se od nas, posebno u vrijeme Došašća i pripreve na Božić, može pitati što očekuje u ovom trenutku života. To se pitanje može postaviti na razini obitelji, zajednice i naroda. Trebamo se poput Marije naučiti živjeti svakodnevnu stvarnost novim duhom i osjećajem dubokog iščekivanja, koje jedino Božji dolazak može ispuniti. (papa Benedikt XVI.)